

Sygn. akt VII K 555/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2017 roku,

sprawy **T. S.** s. P. i H. z domu K. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 25 czerwca 2016 roku do dnia 29 czerwca 2016 roku w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w P., woj. (...), przy ul. (...), w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia czterech butelek whisky (...) o łącznej wartości strat w wysokości 679,60 zł na szkodę sklepu (...) Sp. z o.o. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w przeciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności będąc skazanym za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i w zw. z art. 64 § 1 kk

1. oskarżonego **T. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza od oskarżonego T. S. na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. kwotę 679,60 (sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt groszy) złotych tytułem obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody;
3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 555/16

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie wraz z aktem oskarżenia wpłynął wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 2 kpk.

Na posiedzeniu w dniu 21 kwietnia 2017 roku Sąd uwzględnił powyższy wniosek i wydał wyrok w trybie art. 343 kpk.

Jak stanowi art. 424 § 3 kpk w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie między innymi co do wyroku wydanego w trybie art. 343 kpk, sąd może ograniczyć zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć. Dlatego też Sąd w dalszej części ograniczy uzasadnienie do omówienia wskazanych okoliczności.

Oskarżony T. S. dokonując w okresie od 25 czerwca 2016 roku do dnia 29 czerwca 2016 roku w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w P., woj. (...), przy ul. (...), w sklepie (...) zaboru w celu przywłaszczenia czterech butelek whisky (...) o łącznej wartości strat w wysokości 679,60 zł na szkodę sklepu (...) Sp. z o.o. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

Oskarżony powyższego czynu dopuścił się w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk, tj. w ramach tzw. recydywy szczególnej podstawowej. Wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) roku, w sprawie (...), został skazany za czyn z art. 279 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wyrok ten został następnie objęty wyrokiem łącznym Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie (...). T. S. został skazany na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. T. S. odbywał karę pozbawienia wolności w okresie od 14 lipca 2011 roku do 25 maja 2013 roku. Mając powyższe na uwadze, nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się w przedmiotowej sprawie umyślnego przestępstwa podobnego do przestępstwa, za które był już skazany na karę pozbawienia wolności. Oba przestępstwa skierowane są bowiem przeciwko mieniu. Przestępstwa tego dokonał w ciągu pięciu lat, po odbyciu, co najmniej sześciu miesięcy kary.

Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżony nie dał posłuchu normie prawnej, mimo iż miał taką możliwość.

Mając na uwadze poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne, nie budzi wątpliwości, że zachowanie oskarżonego stanowi czyn zabroniony społecznie szkodliwy w stopniu dość znacznym.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę:

- rodzaj i charakter naruszonego dobra jakim jest w niniejszej sprawie mienie;
- nieznaczne rozmiary wyrządzonej szkody (kwota dość bliska ponoszeniu odpowiedzialności za wykroczenie);
- sposób i okoliczności popełnienia czynu – kradzież alkoholu a więc produktu, który nie stanowi dla człowieka pierwszej potrzeby;
- popełnienie przestępstwa z zamiarem bezpośrednim;
- motywację sprawcy, który działał z niskich pobudek tj. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonego przede wszystkim jego uprzednią wielokrotną karalność, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Sąd miał też na uwadze, że oskarżony niniejszego przestępstwa dopuścił się w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk, tj. w ramach tzw. recydywy szczególnej podstawowej.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd poczytał przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu i fakt, że chciał on skorzystać z instytucji skazania bez przeprowadzania rozprawy w trybie art. 335 § 2 kpk.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonego oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze treść art. 69 § 1 kk Sąd nie mógł skorzystać z dobrodziejstwa warunkowego zawieszania wykonania kary w stosunku do oskarżonego, gdyż oskarżony w czasie popełnienia przestępstwa był już skazany na karę pozbawienia wolności.

Z uwagi na fakt, iż oskarżony działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd wymierzył mu na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w ilości 60 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonego, jego warunki osobiste, rodzinne. Przy kształtowaniu wysokości grzywny (jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł) Sąd baczyl także, by nie przekraczała ona możliwości zarobkowych i majątkowych oskarżonego. Oskarżony jest osobą bezrobotną, utrzymującą się z prac dorywczych, z których uzyskuje dochód na poziomie około 1400 złotych. Ma on na utrzymaniu dziecko w wieku 2 lat. Jednocześnie jednak jest on osobą młodą, zdrową a co za tym idzie ma możliwość kontynuowania chociażby dorywczej bądź sezonowej pracy, celem zgromadzenia stosownych środków finansowych na pokrycie kary grzywny.

Oskarżony swoim zachowaniem wyrządzili szkodę w mieniu firmy (...) Sp. z o.o. na łączną kwotę 679,60 złotych. Dlatego też Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwotę 679,60 złotych tytułem obowiązku naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości.

O kosztach sądowych wobec oskarżonego orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k.

Stanowią je:

- ryczałty za doręczenia wezwań i innych pism w postępowaniu przygotowawczym oraz w I-szej instancji – 40 złotych;
- opłata za dane o karalności – 30 złotych.

Natomiast opłaty od skazania zostały wymierzone oskarżonemu na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49, poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.).

Postanowieniem z dnia 30 maja 2017 roku Sąd uzupełnił wyrok Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie (...) w ten sposób, iż zasądził od oskarżonego T. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty. Sąd wydając to orzeczenie miał na uwadze, iż w przedmiotowym wyroku nie zasądzone od oskarżonego opłaty od orzeczonej kary grzywny.